

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.016/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: jogtanácsos) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díj megfizetése iránt indított közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes 11. sorszám alatt, felperes 10.sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.411/2022/9. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek további 30.729 (harmincezer-hétszázhuszonkilenc) forint elsőfokú perköltséget, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a perrel érintett időszakban a szolgálati hely állományában, községnév 1 község – településnév 1 külterületi működési körzetben körzeti megbízottként (KMB) teljesített szolgálatot. A felperes munkaköri leírása alapján feladatait a mindenkor hatályos, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), valamint, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) foglaltak alapján volt köteles ellátni és rögzítette, hogy a KMB csoportba tartozó körzeti megbízottakat helyettesíti.

[2] Az alperes által kialakított városnév 1 körzeti megbízotti csoportba községnév 2, községnév 3, községnév 4, községnév 5 községnév 6, községnév 1 és községnév 7 települések tartoznak bele. A felperes szolgálati panaszát, amelyben – 3 évre visszamenőleg – a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat igényelte az általa ellátott, a körzeti megbízotti és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli járőri és egyéb beosztásához nem tartozó feladatok teljesítéséért – az alperes vezetője a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes módosított keresetében a 2018. december 1. és 2021. december 31. napjai közötti időszak tekintetében 1.014.580 forint megbízási díj, és annak 2020. október 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Perköltségigényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.) 4. § (1) bekezdés a) és b) pontokra figyelemmel 55.729 forint munkadíjban és megjelenésenként 20.000 forint utazási költségben jelölte meg. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, KMB Szabályzat 2., 21., 24., 25., 44-46. pontjaira, a Járőrszabályzat 55-82. pontjaiban, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendeletben (a továbbiakban: BMr1) foglaltakra alapozta. Állította, hogy rendszeresen látott el a körzeti megbízotti beosztásába nem tartozó járőri, járőrszolgálati feladatokat, a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli szolgálatot. Kifogásolta, hogy a járőrszolgálat idején mellé rendszeresen előfordulóan más járőrpárt nem osztottak be, illetve általában két körzeti megbízott alkotott egy járőrpárt és a felperes mellett gyakran a másik körzeti megbízott a másik körzeti megbízotti csoportba tartozott, így annak a területén is eljárta. Feltételezte, hogy a járőri többletszolgálat ellátását az ideiglenesen megüresedett, betöltetlen, vagy az ilyen beosztás ellátásában tartósan akadályoztatott helyettesítése indokolta. Vitatta, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja alapján, eseti jelleggel jogszerűen került volna elvonásra a saját működési körzetéből; állította, hogy a 25. pont alapján kifejezetten tiltott (kísérőőri) tevékenységre is igénybe vették. Indokai szerint a KMB Szabályzat rendelkezései alapján megállapítható, hogy olyan napi szolgálatok elvégzésére kötelezték, amely feladatok nem tartoztak a munkakörébe, sőt, adott esetben tiltottak is voltak. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakat. A felperes által előadott tényleges feladatellátásokat nem, hanem a kereset jogalapját és összecszerűségét vitatta. Állította, hogy a felperes működési körzetében látta el feladatait, ettől eltérő feladatot a KMB Szabályzatban írt feltételek fennállása esetén, annak 21-22. pontjában foglaltak szerint hajtott végre. A KMB Szabályzat 15. pontja alapján hivatkozott arra, hogy a körzeti megbízott a körzeti megbízotti csoporthoz tartozó másik körzeti megbízottal együtt is teljesíthet szolgálatot a körzeti megbízotti csoport területén a rendőri lefedettség biztosítása érdekében. Vitatta a felperes által a munkaköréhez nem tartozó feladatok ellátását; azt elismerte, hogy a perbeli időszakban minden hónapban kettőnél több esetben előfordult, hogy a saját működési településén kívül kellett szolgálatot teljesítenie.

[5] A megbízási díj felperes által igényelt összegét számszakilag nem kifogásolta, annak összegét azonban eltúlzottnak találta, azt a jogalap fennállása esetén 50%-os mértékben tartotta elfogadhatónak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében – késedelmi kamattal növelt – 1.014.580 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontban, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2) 35. § (1), (3)-(6) bekezdése, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr3) 10. § (1)-(2) és (4) bekezdésben, a KMB Szabályzat 18., 21-22., 24-25., pontjaiban, a Járőrszabályzat 4. pontban foglaltakra alapította.

[7] A törvényszék a jogalap körében megállapította, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján felperes által végzett járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához; e feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el. Rögzítette, hogy a KMB Szabályzat határozottan, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyhez a munkáltatónak igazodnia kell a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak nem bővíthetők korlátlanul; a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblába rendszeresített és kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlatra (Kúria Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.) utalva kiemelte, hogy a munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat; a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását; az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a

munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be, az ügyrend ezzel ellentétes rendelkezése jogszabálysértő.

[8] A Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. számú döntései alapján rögzítette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően akkor illetheti meg a felperest megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához kapcsolódó feladatkört lát el többletfeladatként. Nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okoz-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelhető és külön ellentételezésre, megbízási díjra jogosít.

[9] A keresetben megjelölt 75%-os mértékű megbízási díjat a többletfeladat-teljesítés gyakoriságára, rendszerességére tekintettel alaposnak, a felek által elfogadott kimutatások szerint teljesített többletfeladatokkal arányban állónak találta, a marasztalás összegét a kereseti kérelemmel egyezően határozta meg. A felperes pernyertessége folytán kötelezte az alperest 20.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére az IMr 4. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján.

A fellebbezés, a csatlakozó fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj leszállítását kérte a rendvédelmi illetményalap 50%-kal számított összegére. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mert bár alapvetően helyes tényeken alapul, abból a törvényszék helytelen jogi következtetésekre jutott, valamint több, az alperes által előadott védekezési hivatkozását nem bírálta el, így annak indoklásával is adós maradt. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) -c) alpontjait; a BMr2 35. § (4) és (6) bekezdését, és miután véleménye szerint a kereset elutasításának lett volna helye, emiatt az elsőfokú ítélet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontjába ütközésére is hivatkozott.

[11] Az alperes jogszabálysértés megjelölése nélkül állította, hogy a törvényszék több, védekezésében kifejtett hivatkozást nem bírálta el érdemben, és annak indoklásával is adós maradt. E körben említette, hogy a felperes a KMB Szabályzat 15. és 37. pontjában előírtak alapján csoportkörzetében is köteles ellátni feladatait, a járőr és KMB-s feladatok jelentősen nem különböznek, a fokozott ellenőrzés körébe eső és a csapaterős tevékenységre, valamint a különleges jogrendre vonatkozó szabályozásra nem tért ki, nem vizsgálta a megbízási díj mértéke szempontjából az érvelését, azt, hogy többletfelelősség és -teher nem jelentkezett; a betöltetlen státuszok és a pert kezdeményező állomány összevetése elmaradt; nem értékelte, hogy az eredeti KMB-s feladatát a felperes nem tudta ellátni; a határmenti feladatellátás átrendelésre valósult meg.

[12] A felperes csatlakozó fellebbezésében a Kp. 35. (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80. § - 83. § és az IMr 3. § (2) bekezdés a) pontjának megsértésére hivatkozással kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes további 30.729 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezését, valamint másodfokú perköltségét is megjelölte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság módosított keresetének teljes egészében helyt adott, ennek ellenére tévesen állapította meg a perköltség mértékét.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége megállapítását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Álláspontja szerint a fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem, csupán annak jogkövetkeztetését vitatta. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat nem feleltethető meg a járőrszolgálatnak, azzal nem feltétlenül azonos; az az alperesi jogi álláspont, miszerint a körzeti megbízotti beosztás feladatai magukban foglalják a – különböző típusokba sorolásuk okán nem is egységes – járőri beosztás valamennyi feladatát, tarthatatlan. Következetes a bírói gyakorlat abban is, hogy a munkáltató csak adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; az általa elvégzett járőri feladatok nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek voltak. Súlytalannak találta az alperesnek KMB-s és járőri feladatok átfedésére és az eredeti beosztás alóli mentesítésére való hivatkozását. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott feladatra elvonni, amelybe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. A különleges jogrend időszakára vonatkozó érvelése szerint a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú döntése alapján nem mentesülhet a munkáltató a megbízási díjfizetés alól. Nem tartotta elfogadhatónak az alperes azon védekezését, amely szerint a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként is közterületen kell töltenie; ennek a követelménynek ugyanis főszabályként a saját működési körzetében kellett volna teljesülnie. A megbízási díj mértékének csökkentére irányuló fellebbezés kapcsán kifogásolta a jogszabálysértés megjelölése és a felülmérlegelési lehetőség hiányát.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A felperes csatlakozó fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[16] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel összefüggésben az alperes által is elismerten helytálló azonosított és értékelésbe vont tényekre alapított elsőfokú ítélet tényállását vette figyelembe, és a fellebbezés alapján az abban megjelölt jogszabálysértésre [Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pont, a BMr2 35. § (4) és (6) bekezdés] figyelemmel kizárólag a felperes által ellátott, elsősorban járőri feladatoknak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját megalapozó, megbízási díjra jogosító többlet-feladatként való minősítését vizsgálta az alábbiak miatt.

[17] A Kp. 100. § (1) bekezdésében foglalt együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek bármelyikének hiánya vagy fogyatékosága esetén ugyanis a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzaktságon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit is (Kúria

Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.). Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettsége megsértését és a megbízási díj mértékére vonatkozó szempontok nem megfelelő mérlegelését állító fellebbezési érvelésében az alperes nem jelölte meg a megsértett eljárásjogi jogszabályhelyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla abban a körben, hogy az nem tért ki a fokozott ellenérzés, csapaterős tevékenység, különleges jogrend és a felperes átrendelése idején való feladatellátásra, valamint abban a kérdésben, hogy a megbízási díj mértékének megállapításakor az elsőfokú bíróság mérlegelési körébe vont szempontokra nézve nem vizsgálhatta.

[18] A fentiek tükrében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezés alapján felülbírálható része tekintetében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[19] Az alperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjainak és a BMr2 35. § (4) és (6) bekezdésnek az elsőfokú bíróság általi megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi és egyéb normákban foglalt rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát, és annak mértékét.

[20] A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet [40]-[45] bekezdéseiben foglaltak szerint a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseire, azon belül is a 71.§ (1) bekezdés c) pontra alapította a döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a felperes működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatok ellátását hangsúlyozta.

[21] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[22] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[23] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy a munkáltatónak a munkaköri leírásban rögzített feladatokon túli, eseti jellegű feladatok elvégzésére való utasítási jogának a munkaköri leírásban való rögzítésére figyelemmel a járőri feladatok végrehajtásával a felperes nem a beosztásától eltérő tevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. A töretlen kúriai gyakorlat (többek között: Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.155/2021/6.) szerint a megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[24] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen.

[1] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a bírói gyakorlat a körzeti megbízott által ellátott járőri többletfeladatok kapcsán a Hszt. és annak végrehajtási rendeleteiben foglaltak és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőrszabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében már kialakult, a Kúria számos döntésében erről már állást foglalt. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amely kapcsán a másodfokú bíróság azt is kiemeli, hogy erre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 21. pont b)-e) alpontjai, mivel azok norma szerinti alkalmazását az alperes a perben nem bizonyította; az azok körében rendszeresen ellátott feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Önmagában az a körülmény, miszerint valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Ugyanez igaz a fokozott ellenőrzésre is, amennyiben az huzamosabb ideig egy rendőrkapitányság illetékességi területére, általánosan elrendelésre kerül. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[25] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, a megbízási díjra való jogosultság megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[26] Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg azt. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg a megbízási díj alperes fizetési kötelezettségét. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Amennyiben az alperes az elsőfokú

bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel, eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással és ahhoz rendelt érveléssel – kellett volna bemutatnia annak jogszerűtlenségét. Ennek hiányában a fellebbezési érveit a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, így a fellebbezés nem vezetett eredményre, ezáltal a törvényszék esetében nem megállapítható, hogy a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontját sértő módon járt el és hozott a keresetnek helyt adó ítéletet.

[27] A felperes csatlakozó fellebbezésében kifogásolt perköltség összegének jogszabálysértő megállapításával a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, ugyanis az elsőfokú bíróság a pernyertességhez igazodó perköltségre irányadó rendelkezések ellenére, indoklás nélkül, a pertárgyértéket figyelmen kívül hagyva, alacsonyabb összegben kötelezte az alperest. Az IMr. 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kamarai jogtanácsos által képviselt fél kamarai jogtanácsosi költségként a 3. § szerinti munkadíj, valamint a b) pont szerint a képviselőt ellátásával összefüggésben felmerült, indokolt készkiadások együttes összegét számíthatja fel. A 3. § (1) bekezdés alapján a fél a 2. § (1) bekezdés a) pontjától eltérően a munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével is felszámíthatja. A (2) bekezdés a) pontja szerint a polgári és közigazgatási perben, valamint egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a munkadíj összege 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint. Az elsőfokú bíróság által pontosított keresettel egyező összegben megítélt 1.014.580 forint marasztalási összeg, mint a pertárgyérték 5%-a alapján számított jogtanácsosi munkadíj helyesen 50.729 forint, ezért a másodfokú bíróság a törvényszék által perköltségként megállapított 20.000 forint összegét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest további 30.729 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte, egyebekben az elsőfokú ítéletet, a fellebbezés alaptalansága folytán helybenhagyta.

[28] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint IMr. 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által a csatlakozó fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben felszámított költsége összegét a csatlakozó fellebbezéssel és a fellebbezési ellenkérelemmel érintett pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott csatlakozó fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összegtől eltérően összesen 25.000 forint erejéig ítélete arányban állónak a jogtanácsos által kifejtett munkával.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési és a csatlakozó fellebbezési illeték (45.583 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. május 17.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró